

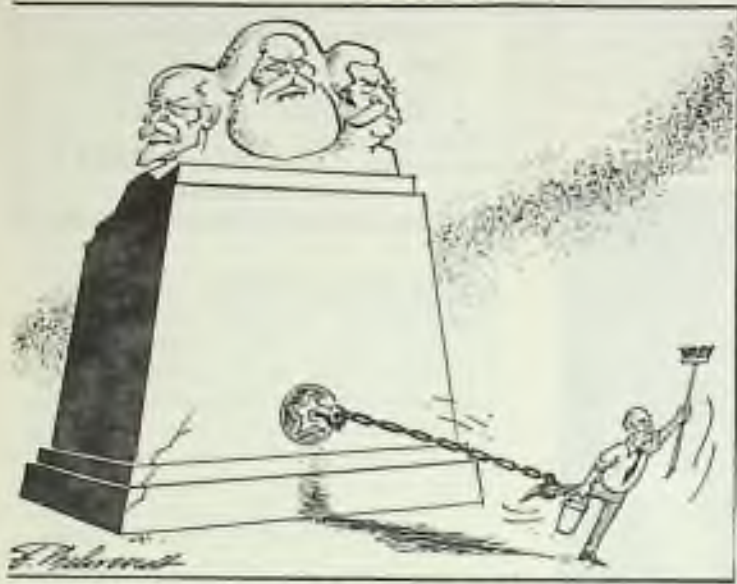

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 7-8., Vol. 20., 1. srpna-August 1st, 1986.

«Gorbačov dělá pořádek»

Kresba Weltwoche, Corych

IN MEMORIAM

V jižní části Britské Kolumbie, nejzápadnější provincie Kanady, leží malebné městečko Trail. Má velké hutě na měď a olovo a před časem se blízko města dolovalo stříbro. Většina obyvatel se navzájem zná. Posledních skoro 30 let tam žil dr. Velen Fanderlik, populární jako profesor na místní střední škole a vynikající malíř. Postavil si v Trailu pomník tím, že v zasedací síni radnice jsou na stěnách velké jeho "murály" zachycující historii města od roku 1895. Nedávno se otcové města rozhodli, že in memoriam jmenují Velen "Občanem roku 1985" a umělecky vypracovaný svitek /autor byl Velenův kolega profesor G. Bouchier/ převzal jménem zesnulého Velenův bývalý přítel prof. L. Mendoza. Zprávu o ceremonii přinesl místní list "Trail News" dne 15. června t.r. List se zmínil, že svitek zachytil vhodně život dr. Veleny Fanderlika a že na něho s vděčností vzpomínají stovky jeho bývalých žáků na středních školách v Trailu a v Castlegaru. Naši čtenáři vědí, že Velen byl do svého odchodu do exilu v r. 1948 starostou čs. skautů. Od té doby vedl čs. skauty a skautky v exilu. Během 2. války působil v justičním oddělení našich vojenských jednotek v Anglii. Zemřel ve věku 77 let 2. 2. 85.

Zpěv Viktora Dyka.

Nedočkali se, mrtví jsou,
kdo chtěli s námi být světa do skonání.
Nedočkali se, mrtví jsou,
kdož mladí padli v cizích zemí pláni.
V neznámé půdě leží neznámí.
Jde vítr jarní, květy omámí:
Nedočkali se, mrtví jsou.

Nedočkají se, mrtví budou,
snad my, snad vy, snad my i vy.
Má slunce západ ještě barvu rudou
a horizont je zrána hrozivý.
Sčítal jsi padlé, sečteš ty, kdo padnou?
Zvadl-li květ, víš, které ještě zvadnou?
— Nedočkají se, mrtví budou!

Pozdravujeme českou budoucnost,
pozdravujeme lepší lidstva doby.
Pozdravujeme příští mohoucnost
bezmacné děti útlačky a mdloby.
A třeba těžkou cestou nedejdem,
my viděli jsme zaslíbenou zem'.
Pozdravujeme českou budoucnost!

JAVORSKÝ IN ENGLAND

Reception in London, England. From left: Major M.F. Kašpar, MBE, Mrs. Pat Josten, J. Javorský, Sir Bernard Braine and Rev. Jan Lang.

Jaroslav Javorský was more than eight years in Communist jail in Czechoslovakia, because in 1977 he ventured to meet his girlfriend in Bulgaria, tried to help her to escape to Turkey, was arrested by Bulgarians and handed over to Czechoslovak police. He received 13 years sentence for "espionage" and his family in West Germany was helpless. By the way: his father Jiří was in his days one of the best tennis players in Czechoslovakia. In 1980 Jaroslav was on a hunger strike in Valdice near Jičín and Amnesty International tried to help him. His case received some publicity, but efforts for his release culminated in 1983, when "Times" in England printed an excellent article written by Josef Josten, in his capacity as Chairman of U.K. Committee for the Defence of the Unjustly Prosecuted. Other news media picked up the story and finally Javorský was released in the latest "spy exchange" between East and West, few weeks after Mr. Josten's untimely death. Recently CDUP invited Javorský to London, where he met Mrs. Pat Josten, Sir Bernard Braine, Polish President in Exile Mr. K. Sabbat, Mr. Norris McWhirter/Editor of the Guinness Book of Records/, Mr. Norris Bentine/a known writer/ and many others. Javorský was guest of "Velehrad" and Rev. dr. Jan Lang and had interview on BBC. He also addressed a large Polish Solidarity meeting and met members of British Freedom Association. In London shops Javorský noticed imported Czechoslovak necklaces, made by 3.000 prisoners of Czechoslovak Communist system in Valdice. Some of them he most likely made himself.. He did not buy any of them as souvenir.

Sweden published 2 postage stamps in honour of the murdered Prime Minister O. Palme.

Překvapením letošního Československého Dne na Masaryktownu bylo zdařilé vystoupení této krojované skupiny našich mladých krajanů z Toronta. Vedoucí "Moravanky" je Mary-Ann Honigová /tel. číslo: 822-2926/ a jejími pomocnicemi Beatrice Gajdová a Valerie Gajdová.

Bistro Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí lodí ... \$ 12:00
Zámorí letecky ... \$ 16:00

NAŠE ROVY

Dne 22. března t.r.
zemřel ve Vancouveru-Richmond, BC, ve
věku 81 let známý
a oblíbený krajan
Josef Křišťan. Na-
rodil se 15. března
v Lidmovicích u Vod-
ňan v jižních Če-
chách. Pocházel z po-
četné selské rodi-
ny: měl 10 sourozenců. /Mezi příbuzné pa-
tril spisovatel Josef Holeček. / Josef
se stal účetní v rolnickém družstvu a
po úmru 48 odešel do exilu. Z tábora
Murnau emigroval v r. 1950 do Kanady a
usadil se v Hamiltonu. Lákal ho Brit-
ská Kolumbie a odjel tam s přítelem Ja-
nem Klimešem. Byl to vzdorový vlastenec.
Budiž mu kanadská země lehkou!

Jednou větou...

Krajan Straňák je starostou města Walla-
ceburg, Ont. Pochází z mor. Slovácka. --Pi
Valeria Bílá se v srpnu t.r. dožívá "80"
--3.7. tomu bylo už 15 let, co v Torontě
zemřel dirigent Karel Ančerl. Měl podlo-
mené zdraví válečným pobytem v konc. tá-
boře. --2.8. tomu bude 5 let, co v Toron-
tě zemřel jeden ze zakladatelů K-231 do-
ma Jaroslav Brodský. --M. Chromec, Jar. Ča-
pek a E. Hoffmann nám sdělili, že 6.7.
začala v Curychu právně existovat
Česká Světová Unie. --R.P. nám po-
slala pohled z Tarpon Beach, FL. --
Zubní lékař dr. F. Gigal se nachází
v nemocnici. Přejeme mu uzdravení!
--Otto Wolf se usadil v Dollard
des Ormeaux, Que. --L. Koníček se přesunul z Co-
chrane, Alta. do Richmond, Hill, Ont. --Hana Šmí-
dová z Trail, BC plánuje dovolenou v NSR. --O.
Hora nám sdělil, že v Ottawě zemřel náš výz-
namný přítel, senátor ukr. původu Pavel Yuzyk. --
R. Wágner /básn. pseudonym: V. Jaroslavský/ při-
pravuje k vydání svou novou sbírku veršů "Pla-
men naděje", 200 stran. --Informace o Czech and
Slovak Bus. and Prof. Society v Torontě podá
J. Kůstka 368-8109. --Je Harry Kopyto totožný
s Dennis Kroulem? --Hledá se arch. J. Škvařil. --
Blue Mountain Pottery, kterou založil J. Weider
v Collingwoodu, prochází fin. krizí. --Poblíž

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Burlingtonu, Ont. zemřel
obětavý krajan Bohdan
Matějka, nar. 15.9.1904
v Zelově v Polsku. Byl
činný v Čs. bapt. sboru.
--Ve White Rock, BC je
Bohemia Bakery Z. Říhy.
"European Delight" ve-
dou manželé Pospíšilová
vi. PiH. Menclová vlast-
ní "Bayview Deli". Hod-
ně krajanů tam jezdí.

LIDÉ MEZI NÁMI

Mezi Trailem a
Castlegarem, BC,
žije skromný
krajan Jan Dolí-
hal. Neměl by
za jižní Ontario,
kde původně žil.
Pracuje v hutích
v Trailu a z ú-
spor si postavil
pěkný dům. Když
ho vydavatel t.l.
v r. 1984 navští-
vil, tvrdil, že se
zájem čte každé

nové číslo "Kanadských Listů".

Paní Anuš Be-
nešová nám slí-
bila podrobný
životopis muže,
kterého vidíte
vedle - jejího
věčně mladého
manžela Petra.
Do uzávěrky
ale nic nedo-
šlo a tak si
musíme něco
"vymyslet". Na-
rodil se 18.8.
1916 ve Věchno-
vě u Bystřice
nad Pernštýnem.
Otec i děda by-
li hoteliéři,

může se tedy směle říci, že Petr měl
pohostinský obor v krvi. Vyšel gy-
mnásium v Tišnově a praktikoval
v hotelovém oboru v Luhačovicích a
v Praze. Oženil se s Anuš 25.2.46.
Působil v Brně /Pasáž, Grand/, v Peci
pod Sněžkou a jinde. Do zahraničí o-
dešel v r. 1968. Z Vídně emigroval
do Kanady a byl úspěšný /také díky
své paní! / v Montrealu, v Lindsay a
v Torontě na dvou místech: v pův. Café
Eclair a konečně v báječném podniku
Benes Inn na Eglinton Ave. West. Pak o-
dešel za štěstím do Vermontu, ale vrá-
til se do Kanady loni a působí nyní
v Grimsby, Ont. Přátelé z Toronta a
okolí se s ním sejdou v pondělí 18.8.
u Janečků v Mississauga. O oslavě je-
ho 70. narozenin budeme referovat.. Mj

DOPORUČUJEME knihu Dr. Alice Masarykové —
DĚTSTVÍ A MLÁDÍ, \$3.25 včetně poštovného; Czechoslo-
vak National Council of America, 2137 S. Lombard Ave.,
Room 202, Cicero, IL 60650-2081.

EXPO B.C. DOVOLENÁ VE VANCOUVERU?

Vy i Vaši přátelé jste srdečně zváni.
Chutnou krajanskou večeří, dobře chlazený
Prazdroj, sklenku vína a pod. najdete ve známé
restauraci s 18 letou existencí v Kanadě.

"U ZAVORALŮ"

CZECHOSLOVAKIAN RESTAURANT

707 Queensbury Avenue, North Vancouver • Telefon 988-1331

VEČEŘE PRO 2 OSOBY
PEČENÁ KACHNA
ČERV. ZELÍ S KNEDLÍKY

\$18⁰⁰
KUPON

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedeny ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNIK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

ŠÉF ZAUČOVAL NOVÉHO, samostatné-
ho nákupčího. „Tak, vlak vám jede za
pět minut sedm. V devět třicet jste tam.
Vystoupíte, dáte si na nádraží šálek
kávy, vezmete si taxíka, pojedete do
Plechotechny, podíváte se na ty ple-
chy, pak pojedete do Elektroblesku, ve-
zmete si faktury a vrátíte se zpátky.
A když se něco stalo, nebo nevyšlo,
sebemenší maličkost, okamžitě telegra-
fujte.“ Druhý den v deset třicet přišel
telegram: „Nádražní restaurace má za-
věno, kiosk kávu neprodává, co mám
dělat?“

Na posledním Československém Dni v Ma-
saryktownu zastihl náš reportér tyto
dvě nerozlučné přítelkyně a ohětavé
krajanské pracovnice. Zleva: paní Marie
Chvostková a paní Zofie Pospíšilová.

kultura

PŘED 5TI LETY ODEŠEL

VOSKOVEC JIŘÍ

* 19.6.1905. Sázava-Buda

† 1.7.1981. Lancaster, Kalifornie.

/Z archívu vzpomínek dr. Jaroslava Trnky, Paříž./

Jaká škoda, že Jiří Voskovec již není mezi námi! Už uplynulo 5 let, co nás opustil. Kdyby byl mezi námi, tak jsme letos mohli oslavit 62. výročí: v roce 1924 složil v Dijonu maturitu, baccalauréat. -- Snad bude dobré připomenout, že hned po založení naší Republiky, tedy po roce 1918, se u nás rozproudila příprava nového školství, hlavně na středních školách. Kdo se na to alespoň trochu pamatuje, nezapomíná na jméno dr. Ferdinanda Špiška, sekčního šéfa ministerstva školství a národní osvěty. Jak uvedeno v zajímavé knize "Školské a kulturní styky s cizinou" /Praha, 1937/, byl dr. Špišek již v únoru 1919 vyzván, aby odjel do Francie a sbíral tam literaturu o reformě francouzského školství a studoval možnost navázání kulturních styků mezi Francií a ČSR. Odjel do Paříže po souhlasu čs. zahraničního ministra dr. Edvarda Beneše 9. dubna 1919 jako člen mírové delegace. -- Zaslouhou dr. Špiška byly založeny ve Francii na středních školách tři čs. sekce: pro hochy v roce 1920 v Dijonu a v roce 1924 v Nîmes; pro dívky v roce 1923 v Saint-Germain-en-Laye, nedaleko Paříže. Vybraní žáci a žákyně dělali ve Francii vždy po třech posledních letech pobytu maturitu, baccalauréat. -- A nyní se vraťme k Jiřímu Voskovci. Ten se dostal do Dijonu v roce 1921, to již byl druhý náš dijonský ročník; a za 3 roky se vrátil domů jak francouzský maturant. Bylo mu 19 let. Hlavní školní prázdniny jsme prožívali vždy doma. Protože v uvedených čs. sekcích byli čeští profesori, hlavně k vyučování dějin a literatury, naše ministerstvo školství uznávalo francouzskou maturitu jako čs. maturitu; proto jsme mívali doma volnou cestu na naše vysoké školy. Jiří Voskovec byl posluchačem Karlovy university, ale jen na krátkou dobu. -- S Jiřím Voskovcem jsme se skamarádili v Dijonu. Tam jsem byl od začátku, tedy od roku 1920. I když jsme spolu nebyli ve stejné třídě, viděli jsme se denně o přestávkách na velkém dvoře lycea; těch přestávek bylo 5. Někdo z nás chodil po dvoře a učil se nazpaměť básně, jiný dával dohromady nějaký úkol, dva-tři se radili a vysvětlovali si francouzštinu. Samozřejmě tam byli i bouřevnatí fotbalisté. -- Jiří Voskovec žil na tom dvoře docela jinak. Sedával někde s dvěma českými spolužáky a dávali "něco" slovně i písemně a "jinak" dohromady; pořád se o něčem dohadovali, nejpilněji byl Jiří. Zkrátka a dobře dávali dohromady nějakou "divadelní hru", kterou nám pak předváděli během vánočních anebo velikonočních prázdnin, když se francouzští studenti rozejeli domů. Řekněme rovnou: Jiří odhalil svou touhu po divadle už jako student v Dijonu. -- Jednou v roce 1922, když jsme měli několik dní školních prázdnin, jsme spolu jeli, Jiří a já, vlakem do Paříže. Skoro celou cestu mi Jiří vyprávěl o divadle; snad proto ta cesta rychle uběhla. Do Dijonu jsme se spolu nevraceli, proto ta cesta byla dlouhá... ale člověk měl plnou hlavu Paříže. -- Se studentem Jiřím Voskovcem jsem si dobře rozuměl, byli jsme dobrými kamarády. Až přišel den, poměrně brzy, kdy jsme se "rozešli": Jiří se "přestěhoval" do divadelního života. Nikdy a nikdo z nás starých francouzských maturantů, pokud ještě žijeme, nezapoměl a nezapomene, že o první představení divadelní hry "West Pocket Revue" -- společná práce Jiřího Voskovce a Jana Wericha, které se konalo 19. dubna 1927 v Praze na Malé Straně má zásluhu "Spolek býv. žáků čs. oddělení na lyceích ve Francii", jehož byl Jiří členem. Tento spolek vydal v roce 1931 knížku "Československá oddělení na lyceích ve Francii" s podtitulem "Vydáno k deseti-letému jejich trvání za redakce Jaroslava Trnky"; má 200 stránek, reprodukce fotografií, české a francouzské texty. V té době jsem býval členem výboru a jednou také předsedou spolku. Obrátil jsem se mimo jiné i na Jiřího Voskovce, aby napsal nějaký článek. Upřímně jsem si přál, aby napsal své vzpomínky. Zde jsou jeho řádky: "Milý příteli, odpusť, že odpovídám tak pozdě na Tvůj dopis, ve kterém mě žádáš o příspěvek do Almanachu, který spolek chystá k 10. výročí lycejských sekcí ve Francii. Jeem však velmi zaměstnán, takže je mi nemožno do Almanachu napsat článek, ačkoliv bych velmi rád přidal svůj hlas k ostatním, kteří se tam ozvou ať už ve prospěch nebo v neprospěch systému československých sekcí na francouzských lyceích. Vzpomínám totiž na 3 roky, které jsem strávil v Dijoně, dosti často a za okolností velmi různých. Nemožu říci, že mé nynější zaměstnání by příliš souviselo s dijonskou průpravou -- jsem zběhlý student, který se uchýlil více méně do bahna velkoměsta; zabývám se divadlem a filmem. Snad to souvisí s mou někdejší podvratnou činností na Lycée Carnot, kdy s kamarády Leiserem a Hýkou jsme se zabývali vydáváním těžce proscribovaného časopisu "Sole Boite" a organizováním vánočních slavností a večírků poněkud revolučních -- a vůbec soustavnou destrukcí tendenční vůči disciplinárním pohlavárům tohoto ústavu. V tomto směru jsem tedy snad jedině získával v Dijonu jakýsi trénink pro své nynější povolání komika. Avšak přesto, že -- jak jsem již řekl -- jsem nedokonalý vysokoškolská studia a zbavil se tedy přímé souvislosti s dijonskou průpravou, jsem dnes velmi rád, že jsem prošel těmi třemi roky. Nechci mluvit o výhodě dosti důkladné znalosti cizího jazyka, která je příliš samozřejmá. Považuji studium v sekcích nebo lépe pobyt v sekcích za neocenitelnou zkušenost proto, že každý ze "Sekcionářů", který jen trochu bedlivě pozoroval, co se kolem něho děje, může si přinést domů představu o tom, co je skutečná západní civilizace, o níž u nás vládne tak romantické a bizarní názory. Uvidí Francii se vším, co má krásného i odporného. Uvědomí si, že velikost je v kontrastech a že staré přísloví o zlaté střední cestě je nesmysl. Poznává na jedné straně odporný byrokratism této země v předpotopním disciplinárním systému francouzských lyceí a setkává se současně s jasnými, moudrými a čistými hlavami některých profesorů, kteří mu vysvětlí,

Dokončení na str. 8.

Dijon, Francie, 1921: na dvoře lycea během školní přestávky. Zleva: Václav Hyka, Jiří Voskovec a Jaroslav Leiser.

VZPOMÍNÁME

KOCH KAREL FRANTIŠEK

* 9.6.1890, Náměšř nad Oslavou
† 24.1.1981, Toronto, Ontario, Kanada

MUDr. KAREL KOCH SLOUŽIL LIDEM a národu. Vyšel z rodiny železničního úředníka. Po gymnaziálních studiích ve svém rodném městě navštěvoval lékařskou fakultu Karlovy univerzity. Doktorát medicíny získal r. 1917. V 1. světové válce sloužil jako vojenský lékař v týmu, vedeném prof. Eiselsbergem. Po válce přesídlil do Bratislavy, kde s prof. Kostlivým organizoval nové budovanou lékařskou fakultu Komenského univerzity. V Bratislavě si založil vlastní soukromou nemocnici, ve které vynikl jako znamenitý chirurg. Současně vyučoval na lékařské fakultě a vyškolil mnoho úspěšných chirurgů.

Za 2. světové války se aktivně účastnil protinacistického odboje; vyneslo mu to zatčení gestapem v r. 1941. V odboji nepfestal ani po propuštění z vězení. V srpnu 1944 se zapojil do Slovenského národního povstání tím, že povstání finančně podporoval a bezplatně ošetřoval zraněné bojovníky. Po válce byl vyznamenán nejvyšším občanským a vojenským řádem. Krátce po skončení války se stal starostou města Bratislavy.

Po komunistickém převratu v únoru 1948 byl znepokojován diktátem komunistické strany. Byl obviněn z podvracení režimu a odsouzen k doživotnímu pobytu v koncentračních táborech, ve kterých musel těžce manuálně pracovat. Avšak ani mučení a nejsurovější týrání se strany vězeňských dozorců nezlomily jeho ducha. Odolával všem útrapám, i když se mnohdy zdálo být nesnesitelné. V roce 1964 byl amnestován a podmíněně propuštěn z vazby. Další čtyři roky žil v ústraní v Bratislavě.

Po srpnové okupaci Československa sovětskými vojsky se lékař MUDr. Karel Koch rozhodl se svým synem uprchnout na západ. Usadil se v Kanadě, která dala jim a jeho manželce azyl a možnosti k uplatnění. Poslední své roky života věnoval psaní vzpomínek na válečná léta a malbě květin.

/Ukázka z II. dílu Pejskarovy "Poslední poety". Knihu, která má 368 stran s četnými fotografiemi, lze objednat za US \$ 45 na adrese: J. Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, CA. 92028 USA. Doporučujeme! /

SLEČNA LAVOISIEROVÁ, moc pěkná ženská a sedí sama. Najednou ji někdo zakryje zezadu oči o ptá se příjemným borytonem: "Kdo je?... Smíte líkrát hádat! Když neuhodnete, dostanu pusu." Slečna Lavoisierová řekla hbitě: "Kiesinger, Nixon, De Gaulle."

ZA VEZL JI TAXIKEM do tiché zahradní čtvrti. Začali se líbat, on ji, ona jeho. Dlouho, moc dlouho. Taxikář se konečně ozval: "Měli byste něco proti tomu, když bych si taky přivedl děvče?"

Pojistění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.,
MRX 2W4

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Gen.let./in memoriam/ Otakar Sviták se narodil 3.března 1898 v Kopřivnici, popraven nacisty 26.července 1942 v Berlíně-Plötzensee. Chodil do školy v Kopřivnici a pak na střední školu v Brně, odkud byl v roce 1914 odveden na ruskou frontu. V letech 1915 až 1920 prodělal jako důstojník čs.legií sibiřské tažení, byl raněn a po návratu domů byl přijat do čs.letectva. Stal se letcem a v třicátých letech se stal přednostou 4.oddělení ministerstva národní obrany v Praze. Po Mnichovu začal budovat rozsáhlou síť odsunu našich letců do zahraničí, z pověření vlastenecky smýšlejících nadřízených. Po německé okupaci stál ve vední vojenské organizace Obrana národa, kde byl pravou rukou gen.Bílého. Byl duší operace, která odsunula na západ přes 800 pilotů a leteckého personálu. Ač varován sám neodešel a v srpnu 1940 byl Gestapem zatčen. Několik měsíců vyšetřován a mučen v Drážďanech a popraven v Berlíně. Tehdy byl zatčen též jeho nejbližší spolupracovník Adolf Pítr-Bartoň, syn jeho sestry Boženy, tehdy mladý letec, který se skrýval ilegálně v Praze u jeho bratra ing.Jaroslava Svitáka. /Pítr-Bartoň zázrakem války přežil a zemřel 21.srpna 1978 v Praze./

Plk.let. Otakar Sviták se svým synem v roce 1926.

.....
v srpnu 1940 byl Gestapem zatčen. Několik měsíců vyšetřován a mučen v Drážďanech a popraven v Berlíně. Tehdy byl zatčen též jeho nejbližší spolupracovník Adolf Pítr-Bartoň, syn jeho sestry Boženy, tehdy mladý letec, který se skrýval ilegálně v Praze u jeho bratra ing.Jaroslava Svitáka. /Pítr-Bartoň zázrakem války přežil a zemřel 21.srpna 1978 v Praze./

Zdeněk H. Knapp

Nedávno jsme na této straně "KL" připsali krátkou ukázkou z knihy "Mezi nebem a mořem", kterou napsal Zdeněk H. Knapp. /To H. znamená Hanuš./ Ukázka se všeobecně líbila a některé čtenáře zajímalo, kde autor žije a jaké byly jeho osudy v minulosti. Tedy: žije v Anglii a od roku 1975, kdy šel do pense, se podle vlastních slov snaží udržovat zahradu. Narodil se 22.4.1910 v Praze. Po absolvování nižšího gymnasia a jednom roce jako učeň v automobilce Praga, absolvoval vyšší školu mechanického inženýrství. Vojenskou povinnost splnil v Prostějově a ve Kbelích. Pak pracoval u města Prahy. V říjnu 39 se dostal se skupinou emigrantů z Bratislavy do Palestíny, kde byl odsouzen do vězení za ilegální příchod do země. Pak se přihlásil do tvořících se čs.jednotek. V červenci 41 přijel do Anglie, kde prošel výcvikem jako telegrafista-střelec a byl poslán k 311.do Wrethamu. Nalétal přes 1.000 hodin, většinu na Liberátorech. Pak prošel signalizačním kursem. Po válce se vrátil v hodnosti škpt.let.do Prahy a postupně se vrátil k pražskému magistrátu. V roce 1946 požádal o místo kontrolora leteckého provozu v Ruzýni. Byl přijat a poslán na dvouměsíční kurs do Anglie. Stal se pak v Ruzýni vedoucím místní kontroly. V roce 49 se mu podařilo emigrovat do Anglie, kde byl přijat znovu do RAF jako Flt/Lt. Vykonával různé funkce a sloužil na různých stanicích, posledních 5 let před pensí v Cardingtonu, kde byl odpovědný za výcvik operačního personálu balonové jednotky /výcvik parašutistů/. Když šel do důchodu, bylo mu pouhých 51 let. Dva roky před tím se začal zabývat myšlenkou, že se pustí do druhé životní kariéry: stane se učitelem. Bylo nutné složit kvalifikační zkoušky z několika předmětů a studovat nejméně jeden rok na univerzitní koleji. Nedal se ničím odradit a stal se kvalifikovaným učitelem. V tomto oboru působil od roku 1962 až do roku 1975, kdy odešel do pense. Je také dopisovatelem 4.strany "Kan.Listů".

Také Oldřich Linka létal u 311.čs.peruti. Žije v ČSSR.

V roce 1937 jsme dokázali světu, že máme vynikající letce-akrobaty: na mezinárodním mítinku v Curychu. Byla to přehlídka elity. Když se naši letci vrátili do Prahy, byli přivítáni celou Prahou /projeli hlavními ulicemi v otevřených automobilech/ a na Hradě je přijal p.president dr.E.Beneš. Na našem snímku z archivu R.Půdy jsou zleva: Fr.Peřina, neznámý, R.Motyčka, J.Taudy, J.Šnobl, J.Sádlo, gen.A.Syrový, František Novák, dr.E.Beneš, Jozef Hladko, gen.Vicherek, neznámý, mjr.Alexandr Hess, J.Výborný, kpt.Engler /velitel skupiny stíhaček B-534/, Petr Široký, J.Šimek, J.Hubáček, R.Půda a neznámý.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Hledá se pražský rodák Augu-

stýn Šesták, který sloužil u 311.peruti.--Gen.let.Ján Ambuš žije nyní v Chicagu, IL.--Dovídáme se, že J.Grygarovi zemřela 17.6.jeho manželka. Vyslovujeme mu naši upřímnou soustrast.--R.Půdovi odešla jeho paní angl.původu po 38 letech šťastného manželství 24.března 1984.--V Brně se konala výstava "Čs.letci v boji-od začátku do konce".Byla prý docela objektivní vůči letcům ze západu.--Čtenáři napsali, že náš článek o Amosovi Vašátkovi byl sestaven "s citem".--Sháníme knihu "Peruť 312", vydal Neubert v r.48. Může nám někdo aspoň knížku půjčit, za účelem okopírování? --Paní Louise Hessová, vdova po Sášovi Hessovi, navštívila nedávno a hřbitov v Brookwoodu, kde je uložena urna s popelem jejího manžela.--F.Zabloudil se v Praze podrobil menší operaci.--"HR" přinesl 10.5.článek "Poslední ponorka", o posádce Libérátota PP-L861 s posádkou: A.Šípek, J.Schelung, V.Kocman, F.Bret, J.Gazdarica, J.Jedlička, J.Beneš a A.Šverma. Potopili 5.května 45 něm.ponorku U-534, která se snažila uniknout do Jižní Ameriky.--Vlastivědný kabinet O.Bystřiny ve Věrovaněch sbírá informace o škpt.let.Jar.Himrovi, který zahynul jako velitel 313.čs.stíhací peruti 24.9.43. Adresa: Jaroslav Kreml, 783 76 Věrovany.--Hledá se Pikula od 311.--30.7.byl v Brookwoodu uložen popel kpt.Vlad.Šlechtty, který zemřel před nedávem v Rochester, NY. Pietní ceremonii řídil Rev.dr.Jan Lang. Přítomna byla paní G.Šlechtová. Uložení urny zařídil jednatel Svazu letců svobodného Československa V.Soukup, 65 Waterloo Crescent, Wokingham, Berks. RG11 2JJ, England.--J.Klán nám poslal pěkný pohled z dovolené v Portugalsku.--Peter Kotraba ze Švýcar byl přijat za člena Sdružení přátel letců v Kanadě.--A.Vrána psal denníky během celé války a ještě 10 let po ní. Je to zajímavé čtení.--J.Grygar nám zapůjčil zápisky zachycující ústupové boje našich ve Francii v r.1940 a začátky u letectva v Anglii. Také 6 fotek.--Jan Novosád ušel předtuchou třem let.haváriím a měl by o tom napsat článek.--Žije v Anglii Střihavka?--Doma žijí: Šiška, Mikulanka, Zelenka /poet/, Bubílek, Vacek, Lukáš-Lébl, Irving, Plzák, Svěc, Šarhaň, Doktor a Janšta. Kdo nám pošle jejich adresy?--Pavel Svoboda od 311. utekl ze zajetí s kan.pilotem Bastablem a přidali se k čs. partyzánům na Moravě. V lednu 45 se Svoboda dostal do rukou Gestapa, ale válku zázrakem přežil.--Hledá se Z.Munzar. Jeho poslední adresa byla v Montréalu.--Správné jméno let.školy v Medicine Hat, Alta.bylo: Service Flying Training School-S.F.T.S.--Karel Peřina odešel z BC před lety a jeho dnešní adresa není známá.--Sl.Dorothy Deakin znala za války Louckého a Tikovského. Žije v Kelowna, BC.--Dobrá kniha: R.Collin "Eagle Day-The Battle of Britain". Vyšla v Anglii.--Hledají se: J.Kostek, J.Szárkozy a S/L Václav Hájek.--"HR" přinesl článek "Čs.stínači a inváze". Je tam zmínka o V.Angetterovi a W/C J.Čermákovi. O J.Křivdovi pojednává článek "Jeden z prvních".--Když loni naši let.legionáři navštívili městečko Talbenny v jižním Walesu, byli vřele přijati místním obyvatelstvem. Týž den byla v kostele odhalena "Roll of Honour", kde polovina jmen je českých. Ve výpravě byli mj.Šnajdr,

Ludíkar, Knapp, Pospíchal, Polák, Nahodil, Pokorný a Geizar.--V Beccles Rd.Cemetery, Lowestoft, Suffolk, je hrob F.Horkého, P/O, který padl 3.listopadu 42.Nikde není záznam o jeho smrti.Kdo ho znal a ví další podrobnosti?--Kde žije Bohuš Prokopec, 2.pilot J.Polívky do léta 44? Podobně se hledají: Honza Groš, Alois Novák, J.Štrégl, J.Němeček a Jiří Schwartz.--Žije v Anglii Milan Stehno?--Hledá se Josef Čermák, který se v r.58 přestěhoval z Austrálie do Kanady.--Býv.POW Boh.Netopil se vydával dlouho za Kanadana. Má žít ještě dnes blízko Olomouce.Kdo má jeho adresu?--K./"Kut"/Kuttelwascher je pohřben v Uxbridge Cemetery sz.od Londýna. Množí se hlasy, aby byl převezen do Brookwoodu.--Kdo něco ví o bratřích Skákalových, kteří žili v Kahýře a sloužili pak u RAF? --Ilja Hrušák přijal v Anglii jméno I.K.Hunter a zemřel ve Wembley v r.1985.--Článek v "HR" sestavený podle vzpomínek JUDr.J.Buchty "Osud zvaný náhoda" uvádí, že se Němcům při obsazení Paříže dostaly do rukou podrobné seznamy rod.příslušníků našich vojáků a letců. Tyto pak doplnil zrádce Aug.Přeučil.

O vojácích

Z důvěryhodných pramenů jsme se dovědě-

li, že české vládní vojsko v síle 4.763 mužů a 215 důstojníků, celkem 4.978 mužů, bylo v květnu 1944 posláno do sev. Itálie, aby hlídalo mosty a pod. Během čtyř měsíců přeběhlo k italským partyzánům na 680 mužů. --90 procent mužů na vedlejší tabuli přišlo za německé okupace o život. --Kpt. Bohumil Menšík byl do roku 1980 přednostou českého oddělení jaz. školy am. armády v Monterey, CA. Zemřel od té doby v Oregonu ve věku 62 let. --Západní voják Jan Vaněk se narodil v Č. Budějovicích 11.6.16 a zemřel 31.7.82 v Londýně. --Jiří Dohnálek, nar. 31.10.20 v Bušině, odešel do Polska se Ctíradem Hyklem, bojoval na Marně u Colomiers, byl s tank. brigádou u Dunkirku. Žije doma. --U Dunkirku byli také: C. Hykel, Jiří Dohnálek, Karel Feldschuh-Falta, Božetěch Dubový, Evžen Esteřák a Gabriel Zatloukal. --Podle inž. Fráni byl kat. polní kurát B. Boček, S.J. hodný člověk. --Major kan. armády /ret./ Jaroslav Kasanda, OMM, CD, je stále aktivní jako "fitness and recreation consultant". --

Chybí bližší údaje o těchto záp. vojácích: Rudolf Kohn, Štěpán Mayer, Alois Blum, Pavel Huth a Erich Meller. První 4 se narodili v Olomouci, poslední ve Vídni. --Inž. J. Fráňa zajímá, kdo nechal vojenské dokumenty v Paříži na pospas Němcům. /Úředník na čs. konsulátu v Paříži, Ar-

nošt Zapletal, prohlásil po válce, že "kanceláře konsulátu byly včas řádně vyklizeny"; písemný materiál prý Němci hlavně našli v kancelářích Čs. národního výboru a konkurenční Čs. národní rady. /--Během války zatkl Gestapo v Plzni celkem 1.007 zaměstnanců Škodovky, většinou za sabotáž. Z nich bylo 412 popraveno nebo umučeno v konc.táboře. Památky na odboj Škodováků jsou v Muzeu Škodovky, které nedávno navštívil jako turista býv. americký důstojník W. Slittmar z La Porte, Ind., který do Plzně v r.45 přijel na tanku Pattonovy armády. --Poznámka J. Schneidera v "Č. Slově", že naši vojáci ve Francii v r.1940 "se museli vzdát bez rány", byla píchnutím do vosího hnízda; nejméně 3 účastníci polního tažení /A. Szabo-Sabina, H. Baumgartner a inž. Jan Fráňa/ toto tvrzení pádně vyvrátili. Naši měli na frontě jen 200 nábojů pro kulomet a jen tři na každou pušku vzor 1887. --Kdo se pamatuje na Fredu Moravce z Háje u Opavy? Narodil se 28.7.12, vyučil se soustuzníkem, vychodil střední technickou školu, v r.37 absolvoval vojenskou akademii v Hranicích, v r.39 se dostal do Francie, pak do Anglie, v r.43 odjel do Sov. svazu. Velel 5. a později 6. praporu. Do zálohy odešel jako plukovník a zemřel v Ostravě 26.12.1982. --Osobním strážcem gen. Viesta za SNP byl prý J. Pilař, který dosud žije na Slovensku. --V Brně žije plk. v.v. Bedřich Rada, v Klatovech pplk. v.v. Štefan Šajban. --Přítel si vzpoměl na Josefa Kholla z Vysoké u Příbramě, s kterým prodělal obklíčení Tobruku a který padl na Dukle. Byl povýšen in memoriam na gen.-majora. --Olda Kylar si na Středním východě B. Velvarkému stěžoval na své zajetí v SSSR, kde měli naši hlad a nedostatečné oblečení. Oba prodělali obležení Tobruku, odjeli do Anglie, kde se Kylar oženil a pak prodělal pilotní výcvik v Kanadě. V roce 49 se Kylar znovu objevil v Anglii a oba přátelé prodělali v rámci RAF kurs na nových Spitfirech. Později létal na tryskových letadlech Vampire a sloužil v záp. Německu. Později se v let. havárii zabil. Nikdy neměl komunisty v lásce. --Gen. MVDr. M. Ferjenčík na naši žádost popsal, jak unikl z něm. obklíčení s několika přáteli nad obcí Pohronský Bukovec a za jakých okolností padli do něm. zajetí gen. Viest a Golián. Gen. Ferjenčík žije v Littleton, Colorádo. --Plk. J. Novák, MBE, pochválil logiku článku V.N. Dubna /"O ztracené pevnosti"/, který vyšel v krajanských novinách v Austrálii. --Stan Šacha z Castro Valley, CA. prý zemřel 2.1.86, Kdo nám to potvrdí? --Karel Šebek poslal z Anglie na adresu "Č. Slova" protest proti tvrzení J. Schneidera, jak výše uvedeno. /Článek vyšel v r.1965. /--W.F.W. nám poslal 2 zajímavé vzpomínky na gen. Klapálka; Klapálek chodil po únoru 48 na "brigády", ale stejně mu to nepomohlo a byl v 50. letech čs. komunisty uvězněn. --Vojáci říkali pplk. Klapálkovi u Tobruku "Klapoš" nebo "Čankajšek". --Pplk. Josef Svatoň a jeho pobočník V. Soška padli v boji s německou přesilou 1.11.44 v osadě Paseky u Proseče. Svatoň byl po válce in memoriam povýšen na generála. --Píliřem organizace Obrana národa na přerovsku byla za války Růžena Stoklášková, býv. učitelka. --V USA zemřeli: npor. Václav Mišek a kpt. Bedřich Broll, v záp. Německu MUDr. Jan Brod a Robert Skutecký. --Archi-várem čs. voj. hist. ústavu v Praze je jistý J. Vašíček. --Informace, že v r.40 padlo ve Francii 500 našich a 600 bylo raněných a zajatých, je podle S. Šulce jen odhad a cifry nelze nikde ověřit. Přítel Šulce dodal, že u Gienu Francouzi vyhodili do povětří most dříve, než se naši dostali na druhou stranu. Takový byl zmatek! --Podle sdělení gen. M. Ferjenčíka dostal J. Josten čs. vál. kříž. --B. Stuben s paní Jarmilou žijí v Mississauga, Ont. --Sháníme adresu Ivana Jelínka. --Jarda Tichý se zotavuje z onemocnění..

1935

XVI. ročník
Vysoké školy válečné

1937

Instruktoři a absolventi 16. ročníku Vysoké školy válečné v roce 1937. Jsou mezi nimi důstojníci, kteří patřili k elitě naší armády. Foto nám laskavě zapůjčil plk. let. Jaroslav Šustr, který dnes žije ve státě Virginia, USA.

nošt Zapletal, prohlásil po válce, že "kanceláře konsulátu byly včas řádně vyklizeny"; písemný materiál prý Němci hlavně našli v kancelářích Čs. národního výboru a konkurenční Čs. národní rady. /--Během války zatkl Gestapo v Plzni celkem 1.007 zaměstnanců Škodovky, většinou za sabotáž. Z nich bylo 412 popraveno nebo umučeno v konc.táboře. Památky na odboj Škodováků jsou v Muzeu Škodovky, které nedávno navštívil jako turista býv. americký důstojník W. Slittmar z La Porte, Ind., který do Plzně v r.45 přijel na tanku Pattonovy armády. --Poznámka J. Schneidera v "Č. Slově", že naši vojáci ve Francii v r.1940 "se museli vzdát bez rány", byla píchnutím do vosího hnízda; nejméně 3 účastníci polního tažení /A. Szabo-Sabina, H. Baumgartner a inž. Jan Fráňa/ toto tvrzení pádně vyvrátili. Naši měli na frontě jen 200 nábojů pro kulomet a jen tři na každou pušku vzor 1887. --Kdo se pamatuje na Fredu Moravce z Háje u Opavy? Narodil se 28.7.12, vyučil se soustuzníkem, vychodil střední technickou školu, v r.37 absolvoval vojenskou akademii v Hranicích, v r.39 se dostal do Francie, pak do Anglie, v r.43 odjel do Sov. svazu. Velel 5. a později 6. praporu. Do zálohy odešel jako plukovník a zemřel v Ostravě 26.12.1982. --Osobním strážcem gen. Viesta za SNP byl prý J. Pilař, který dosud žije na Slovensku. --V Brně žije plk. v.v. Bedřich Rada, v Klatovech pplk. v.v. Štefan Šajban. --Přítel si vzpoměl na Josefa Kholla z Vysoké u Příbramě, s kterým prodělal obklíčení Tobruku a který padl na Dukle. Byl povýšen in memoriam na gen.-majora. --Olda Kylar si na Středním východě B. Velvarkému stěžoval na své zajetí v SSSR, kde měli naši hlad a nedostatečné oblečení. Oba prodělali obležení Tobruku, odjeli do Anglie, kde se Kylar oženil a pak prodělal pilotní výcvik v Kanadě. V roce 49 se Kylar znovu objevil v Anglii a oba přátelé prodělali v rámci RAF kurs na nových Spitfirech. Později létal na tryskových letadlech Vampire a sloužil v záp. Německu. Později se v let. havárii zabil. Nikdy neměl komunisty v lásce. --Gen. MVDr. M. Ferjenčík na naši žádost popsal, jak unikl z něm. obklíčení s několika přáteli nad obcí Pohronský Bukovec a za jakých okolností padli do něm. zajetí gen. Viest a Golián. Gen. Ferjenčík žije v Littleton, Colorádo. --Plk. J. Novák, MBE, pochválil logiku článku V.N. Dubna /"O ztracené pevnosti"/, který vyšel v krajanských novinách v Austrálii. --Stan Šacha z Castro Valley, CA. prý zemřel 2.1.86, Kdo nám to potvrdí? --Karel Šebek poslal z Anglie na adresu "Č. Slova" protest proti tvrzení J. Schneidera, jak výše uvedeno. /Článek vyšel v r.1965. /--W.F.W. nám poslal 2 zajímavé vzpomínky na gen. Klapálka; Klapálek chodil po únoru 48 na "brigády", ale stejně mu to nepomohlo a byl v 50. letech čs. komunisty uvězněn. --Vojáci říkali pplk. Klapálkovi u Tobruku "Klapoš" nebo "Čankajšek". --Pplk. Josef Svatoň a jeho pobočník V. Soška padli v boji s německou přesilou 1.11.44 v osadě Paseky u Proseče. Svatoň byl po válce in memoriam povýšen na generála. --Píliřem organizace Obrana národa na přerovsku byla za války Růžena Stoklášková, býv. učitelka. --V USA zemřeli: npor. Václav Mišek a kpt. Bedřich Broll, v záp. Německu MUDr. Jan Brod a Robert Skutecký. --Archi-várem čs. voj. hist. ústavu v Praze je jistý J. Vašíček. --Informace, že v r.40 padlo ve Francii 500 našich a 600 bylo raněných a zajatých, je podle S. Šulce jen odhad a cifry nelze nikde ověřit. Přítel Šulce dodal, že u Gienu Francouzi vyhodili do povětří most dříve, než se naši dostali na druhou stranu. Takový byl zmatek! --Podle sdělení gen. M. Ferjenčíka dostal J. Josten čs. vál. kříž. --B. Stuben s paní Jarmilou žijí v Mississauga, Ont. --Sháníme adresu Ivana Jelínka. --Jarda Tichý se zotavuje z onemocnění..

Hostem torontských Legionářů během Čs. Dne byl Fabián Katrnák z Lakeland, Florida. Sloužil za války v Anglii.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

**American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!**

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

Přijďte, pítte nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny: pond. a pátek 10-7, út. až čtvrtek 10-5.

Na Středním východě sloužil s našimi jednotkami také MUDr. Deziher Herez, který nyní působí v Nordhorn, NSR.

PŘÍBĚHY PARAŠUTISTŮ

Po zavedení stránek věnovaných čs. letcům a čs. vojákům z 2. války, rozhodli jsme se věnovat str. 6. čs. parašutistům. Povzbuzením k tomu byla i nabídka spolupráce plk. J. Šustry, který v Anglii čs. parašutisty trénoval a který je i nad tzv. Protektorátem jako dispečer vysazoval. /Výsadkových letů prodělal a přežil celkem 9 a kopie jeho osobních záznamů z té doby máme v archívu. / Při sestavování našeho archívu všech vysazených skupin - od ANTIMONY po ZINC /těch skupin bylo celkem 33, většinou tříčlenných/ - nám byl nápomocen býv. člen skupiny PLATINUM Alois Vyhňák, který žije ve Willowdale, Ont. Všechny čtenáře pak

Plk. par. Jaroslav Šustr se narodil ve Strážnici 18. 3. 1908, zákl. školy prošel v Chýnově, ve Strážnici a ve Skalici /na Slovensku/, absolvoval voj. akademii v Hranicích, vysokou školu válečnou a jiné voj. kursy. Za války byl instruktorem čs. parašutistů v Anglii a jejich dispečerem za letů nad tzv. Protektorátem. Od r. 1943 byl čs. voj. attaché u Čankajška v Číně. Po únoru 48 odešel na západ. Žije se svou paní Joyce v USA.

prosíme, aby nám k uveřejněnímu materiálu posílali připomínky a opravy. Je samozřejmé, že budeme uveřejňovat pravdivá svědectví i o výsadcích z východu. --Zatím máme abecední seznam 92 mužů, kteří byli doma vysazeni či sestřeleni cestou od J. Bartejse po J. Žižku. --Jiří Mucha se v knize "Oheň proti ohni" zmiňuje, že ve Francii byl v r. 44 krátce přes osvobozením Paříže vysazen z Anglie "mladý čs. parašutista", který měl krycí jméno Suchý. Ten měl navázat styk s čs. kolonií v Paříži a informovat Londýn. A. Vyhňák nám sdělil: pro ten úkol byli určeni parašutisté 2 a sice Tichý a Menšík; "Suchý" může být jeden z nich. --U kostela sv. Karla Boromejského se letos v červnu sešlo také asi tucet býv. čs. parašutistů. --Josef Stříbrný z Lidic byl přijat do para-kursu, ale nedokončil jej. --Mimo škpt. Šustru byli instruktory čs. parašutistů Hrubec /zahynul za války v let. nehodě nad sev. Itálií/, Krzák, Pernický, Gold. Tři posledně jmenovaní žijí doma. --O Rambousek nám z USA poslal kopie vojenských knížek Kubiše a Valčíka. --Sláva Šulc znal osobně mnohé parašutisty a slíbil o nich napsat, co mu uvázlo v paměti. --Podle G. Š. byl nad Němci okupovaným územím shoben S. H. Vrána, který žije v Millbrake, CA. --Také v "Hlasu Revoluce" v Praze se objevil dopis redakci, který se přimlouvá, aby list věnoval pozornost parašutistům a jejich spolupráci s domácím odbojem. --Para-trénink měl prý i Karel Stopka, který žil v Montréálu. Kdo o něm ví víc? --Doma vyšly nedávno 2 zajímavé publikace: Jar. Koutek: "Tichá fronta", 285 stran a Zd. Jelínek: "Operace Silver A", 195 stran a 30 fotografií. --Red. J. Jotzen nebyl cvičen jako parašutista, ale prošel jednoměsíčním kursem pro "Commandos" ve Fort Williams, Skotsko, v r. 1942. --V Pebble Beach, CA. žije G. Galko, který po válce pracoval pro UNRRA. --Stále není vyjasněna otázka, zda v Olomouci žijící škpt. Stanislav Kraus byl vycvičený parašutista. Byl u Tobruku. --Na hřbitovním náhrobku v Berouně stojí, že tam odpočívá parašutista Fr. Malý, který zemřel 15. 5. 45. /Podle J. Špěpána byl vysazen na podbrdsku 29. 3. 45 a zraněn/. Kdo o tom ví víc? --V Kanadě mají žít Karel Šťastný a Jan Štefan. Kde jsou? --V Jičíně žije Josef Pluhař-Kraus.

Pět čs. parašutistů vycvičených v Anglii za 2. války, se svým instruktorem škpt. J. Šustrem, začátkem roku 1942. Zleva stojící: škpt. J. Šustr, Václav Kindl, Vojtěch Lukaščík a Bohuslav Grabovský - to byla skupina INTRANSITIVE, pověřená zničit rafinerii v Kolíně. Klečící zleva: Jaroslav Švarc a Ludvík Čupal - to byla skupina TIN, pověřená atentátem na prot. ministra školství Em. Moravce. Obě byly vysazeny v noci z 29. na 30. 4. 42 u Rožmitálu pod Třemšínem. Kindl byl zatčen Gestapem, údajně Gestapem omylem zastřelen u Nasavrk, ale podle mjr. Frolika má dnes žít jako sovětský agent v Anglii. Lukaščík spáchal sebevraždu 8. 1. 43, obklíčen Gestapem u Remešů v Jankovicích. Grabovský byl zatčen Gestapem a popraven v Terezíně v říjnu 44. Švarc padl v kostele sv. Karla Boromejského 18. 6. 42. Čupal byl při seskoku vážně zraněn a spáchal sebevraždu 15. 1. 43 po obklíčení Gestapem blízko Uherského Hradiště. /Z archívu plk. Jaroslava Šustry./

VĚDA O FARMAŘENÍ VÁS ZAUJME PO CELÝ DEN

Proč jsou některá vajíčka hnědá, jiná bílá? Může se zvířecí odpad využít k výrobě energie? Jak může jeden býk být otcem 50.000 telat?

Kde najdete odpověď na tyto a jiné zajímavé otázky? Na Farmě, která je součástí výstavy FOOD v Ontario Science Centre.

Když jste lační po informacích týkajících se dnešní vyšší vědy o zemědělství, zajděte si na Farmu kterýkoliv den v týdnu, od dneška do 2. listopadu.

Volejte /416/ 429-4423 o další informace.

FOOD
March 6 - November 2, 1986

VEZMĚTE CELOU RODINU NA FARMU

THE ONTARIO SCIENCE CENTRE.
Don Mills Road at Eglinton Avenue East, Toronto.

Ministry of
Agriculture
and Food

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Nejistá budoucnost čeká 4 čs. "diplomaty", kteří byli vykázáni ze Švédska. Je mezi nimi vojenský a letecký attaché plk. Ján Sovják, tiskový attaché Lubomír Kopaj, obchodní attaché Ludvík Vanhara a kulturní attaché Jan Kroupa. S nimi byl vyhoštěn také vedoucí kanceláře ČSA Pavel Šercl. Podle švédských pramenů výše zmínění operovali rozsáhlou zpravodajskou sítí, do které bylo zapleteno i několik desítek tzv. "upravenců" z řad našich tzv. uprchlíků, kteří ve Švédsku žijí. Pražský režim vykázaným nezapomene, že se dali chytit. -- Revue "Kultura" se vrátila k osmi Oskarům, které vyhrál Formanův film "Amadeus". Napsala, že film je pastva pro oči a potěšení pro uši hlavně proto, že celý film byl natočen v Praze. O Formanovi samotném se mnoho nepíše. -- "Hlas revoluce" přinesl článek "Múzy v morovém městě"/rozumí se: v Terezíně/. Popisuje život čs. občanů německé národnosti Petra Kiena, který zahynul v r. 1944 v Osvětimi. Napsal mj. libreto pro operu "Císař Atlantidy aneb Odepření smrti", která byla objevena v Londýně v r. 1974. Petr Kien byl také nadaným básníkem; napsal jich přes 100. Přes 50 jeho kreseb a olejomalb se také zachovalo. Pocházel z Varnsdorfu v sev. Čechách. -- "Jazdecko" vycházející v Bratislavě přináší na pokračování seriál k 100. výročí založení hřebčína v Napajedlích. Autory jsou ing. Luboš Bohounek a Přemysl Neumann.

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE

Thomas Kenneally: "Schindler's List", 398 str. popisuje jak "polský Wallenberg" zachránil od jisté smrti stovky polských Židů; byl za to vyznamenán izraelskou vládou. -- F. Šebek a V. Zikmunda: "Východočeský kraj-Pardubicko", 332 stran, barevné a černo-bílé záběry, vydal Kruh v r. 1985 v Hradci Králové! -- Paul Bauman: "Episodes from 20th Century, 1900-1982", 260 stran, autor vydal vlastním nákladem. -- Fr. Vrbecký: "Mrtví nemluví", fantastická komunistická propaganda, v níž je případ SS-mana Igora Moravce postaven vedle činů antikomunistické skupiny Josefa a Ctirada Mašina a jejich druhů. Vydalo "Naše Vojsko", Praha. -- Paul R. Magocsi: "The Rusyn-Ukrainians of Czechoslovakia", historický přehled, 95 stran, mapy. Vyšlo ve Vídni, autor působí na tor. univerzitě. -- Lubomír Martínek: "Představení", vydal INDEX, 110 stran. -- Jan Pícek: "Seznam", 130 stran, vyšlo v Basileji, Švýcarsko. -- Vlastimil Jaroslavský: "Atomová záře", básně, 185 stran, nákladem autora. -- Jaroslav Drábek: "Podzemí", 346 stran. -- Ivan Sviták: "Děvčátko s červenou mašlí", 97 stran, vydala Konfrontace ve Švýcarsku. -- Karel Goliath-Gorovský: "Zápisky ze stalinských koncentráků", 135 stran, Index. -- Klub Charty 77: "Já jsem nákej čuně", 77 stran, seznam těch, kteří se podíleli na výsledcích disidentů v ČSSR.

DR. KAREL STEINBACH

Tento bývalý vysoký československý diplomat je snad už poslední žijící Čechoslovák, který ještě pamatuje T. G. Masaryka osobně. -- Na oslavě Masarykových narozenin ve Washingtoně dr. Karel Steinbach prohlásil: »Na rozdíl od Edwarda Beneše byl život Tomáše Masaryka životem úspěšného vítěze, kterému bylo také dopřáno těšit se ze svých úspěchů. Umíral sice – skoro před 50 lety – s obavami v srdci o budoucnost republiky, ale na rozdíl od dr. Beneše v klidu a obecné úctě«. Dr. Steinbach se proto vyslovil rozhodně proti těm, kdo dnes tak bezohledně a nekriticky napadají nešťastného Masarykova spolupracovníka dr. Beneše, kterého prezident Masaryk výslovně doporučil za svého nástupce. Je nespravedlivé činit odpovědným za všechna ta neštěstí, která se snesla na československou republiku, Beneše.

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

V New Yorku zemřel známý poúnorový exulant Leopold Slíva.

Vlad. Dostál uctil jeho památku článkem v chicagském "Hlasu národa", v němž zdůraznil jeho účast v čs. legiích v Rusku za I. války, věznění za německé okupace a jeho zásadní antikom. postoj po únoru 48. -- Ředitelem Divadla Jana Snížka v New Yorku se po paní Boženě Helclové-Snížkové stal p. Ladislav Novák. -- Hokejový team Washington Capitals si slibuje hodně od svého nového hráče Michala Pivoňky. Zůstal na západě se svou snoubenkou Renátou Nekvindovou. Pochází z Kladna a je mu 20 let. -- R. F. Kuna ze St. Louis, MO., USA by rád přesídlil do Kanady. Je lesním mechanizátorem. -- Na univerzitě ve Strasburku působí prof. Vladimír Fišera, syn prof. Josefa Fišery z Paříže. Učí tam dějiny střední a východní Evropy. -- Po odchodu do důchodu uvažuje dr. Halouzka z Filipín o zakoupení haciendy ve Španělsku. -- V Rio de Janeiro, Brazílie, zemřeli krajané Oldřich Vondrák, Josef Malík a Jirka Beck. -- Eva a Jiří Řehákoví mají naději, že se brzy přesunou z Francie do Kanady. -- Hledá se Václav Grubl, který žil ve Spillville, Iowa. -- V Římě žádá o emigraci do Kanady Jan Matúška. -- George Kobylka, Box 159, Berwyn, IL. 60402, USA, sestavuje svůj rodokmen a hledá všechny Kobylky po světě. Žádá i naše čtenáře, aby se podívali do telefonních knih a napsali mu. -- Paní Marie Hodková ve Winslow, Maine, za pomoci své dcery Věry, zařídila v novém domě "český koutek", kde hlavní atrakcí je rodinná truhla z roku 1777, dřevěný korbel a kolovrat. -- Podle sdělení C. K. Urbana bude se ve dnech 6. až 8. března 87 konat v Chicagu volba členů poslanecké sněmovny vlády Čs. republiky v exilu. Vyvrcholením sezení bude volba presidenta Čs. republiky v exilu. Další informace: Box 4797, GPO Sydney, NSW-Australia. -- Sudetoněm. organizace v NSR udělila 17.5. v Mnichově Cenu Karla IV. předsedovi Svetového Kongresu Slovákův dr. Štefanovi Romanovi. /Vyznamenaný se dožil 17.4. svých 65. narozenin./ -- V Oakland, Kalifornie, dávali "Prodanou nevěstu". Referát nám poslal red. Jiří Špánek. -- List "The Economist" se zmínil, že čs. tenisté vydělávají čs. kom. režimu velké sumy záp. peněz. Režim pouští ven i hráče pod 15 let. -- Posrpnový Ivan Kolařík vyučuje na austr. policejních školách multikulturní vědu. -- Prof. M. Cígler začal pro "KL" psát seriál "Z Austrálie až na konec světa".

Životní příležitost je v kanadské armádě

Můžete si vybrat svou budoucnost!
Blíže informace o zařazení, nástupu,
požadavcích a možnostech dostanete v nejbližším
náborovém středisku nebo nás zavolejte na náš účet
Jsmo v žluté části telefonního seznamu pod
Recruiting.

Největší příležitost!

Canada

THE CANADIAN
ARMED FORCES

ZAJÍMAVÁ DOVOLENÁ

Letos o dovolené se vydavatel t.l. rozjel za zajímavými lidmi, kteří žijí v deseti amerických státech a v Quebecu. Ujel v tom červencovém horku 3.500 km, ale žeň stála za to.. Děkuji všem přátelům za vřelý přívětivý a za informace. Byli to v chronologickém sledu, mimo jiné:

V. Kadlčík, Ont.

G. Šlechtová, N.Y.

Plk. J. Šustr, Virg.

Plk. Fr. Wolf, Md.

Dr. J. Němec, Wash.

Jiří Janeček, NY.

Mjr. M. Knorr, NY.

Václav Korda, NY.

Lubomír Volka, NY.

Ctirad Mašín, NY.

Honza Fischl, Que.

Dr. F. Vohryzek, Que.

PŘED 5 TI LETY ODEŠEL

Pokračování se str. 3.

co je to opravdová, věčná tradice veliké kultury; pochopí, že ve velké zemi mohou žít vedle sebe hnusní zkorumpovaní reakcionáři a krvaví, mladí a krásní avantgardisté a že tyto dva tábory, aniž toho kdo pozoruje, si podávají přes bítevní čáru zázračné dědictví, jež přechází z ruky do ruky, po žebříku generací-dědictví čirého, věčného a nekonečně mnohotvárného latinského ducha. Nevím, bude-li se mnou někdo z vás všech, kteří jste tam byli, souhlasit: mne však zbavil Dijon objektivitu vůči Francii, protože mne k ní přilákal těsně připjal. Nedovedu o ní racionálně uvažovat. Dovedu ji jen současně velmi milovat a strašně nenávidět. Myslím si, že je to tak správně; že nejobjektivnější rasa této planety zasluhuje směs nejsilnějších lidských citů: lásky a nenávisti. Příteli Trnko, tady máš zpověď "jednoho padlého sekciónáře"; dávám Ti ji úplně k dispozici. Chceš-li, zařaď tento dopis do Almanachu tak, jak je, na místo článku, který Ti opravdu nemám kdy napsat. Nehodí-li se Ti však, hoď jej klidně do koše-nic se nestane. Srdečně Tě zdraví Jiří Voskovec."

S Jiřím Voskovcem jsem byl starým kamarádem. Mám ovšem na mysli jenom klukovská léta! Když se stal obětí divadla a když v roce 1948 opustil rodný domov a nakonec se usadil v USA, kde se mu podařilo vystupovat jako herec v divadlech a také v americkém filmu /zvláště mám na mysli "Twelve Angry Men", 1956/, to už jsme si jenom psávali. O předválečné době pisy jsem přišel; dva válečné mám /Jiří byl v USA, kde pracoval v "US Office of War Information" a já byl v Anglii/; rovněž mám hezkou řádku dopisů a pohlednic z doby jeho koňského života, stráveného v Americe.

Milý Jiří, to jsem měl na srdci vzpomínkově o Tobě napsat. Tak jsem se na Tebe díval a tak Tě dodnes vidím. Tvou fotografii s věnováním mám na psacím stole. Často se na Tebe zadívám, kdykoli si vzpomenu na dávné mládí strávené ve Francii. Vzpomínat si v našem věku na klukovská léta, to už jsou jenom - pohádky.. A já má takové pohádky rád.

Dr. Jaroslav Trnka, Paříž.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍ

Čtenář usedlý v Heidelbergu, NSR, nám sdělil, že tamní univer-

zita slaví letos 600. výročí založení. --V Izraeli vychází bulletin "The Voice of Auschwitz Survivors in Israel." V redakčním kolektivu jsou L. Kopecká a E. Kulka. --Došlé pozdravy: J. Polínek /Švýcarv/ s přáteli z Norska; J. Tománek /NY/ z Anglie; manželé Danešovi /Toronto/ a rodina Stupkova z Lucernu, Švýcarsko; dr. J. Kratochvíl /NSR/ z Islandu; F. Kempster z Bedford, NS; Jan Pánek /Haag/ ze Španělska; Liba Drobílková /USA/ z Curychu; Miloš Halouzka /Filipíny/ z Francie; Fialovi /Švýcarsko/ z Rakouska a ze Sletu; Jožka a Anna Pejscarovi /USA/ z Rakouska; Blanka a Arnošt Kubešovi /Švýcarsko/ z Jugoslávie. Všem děkujeme! --Rukopis Ctirada /Radka/ Mašína, rezidenta v Bohemia, NY, o tom, jak se třem antikomunistům podařilo prostřílet se v r. 1953 celou vých. zónou Německa do záp. Berlína, má 121 stran a zasloužil by vydání. /Dvěma chlapcům se to nepovedlo a přišli o život. --Stále se hledá Milan Paumer. --Eva Svobodová se z Glendale, CA, přestěhovala do Palm Springs, CA. --Inž. Jan Fráňa nám připomněl, že 29. 7. tomu bylo 130 let, co zemřel Karel Havlíček Borovský. --Jára Kohout se v "H. Národa" rozloučil s písničkářem Jardou Mottlem. --1. 5. tomu bylo 10 let, co v Chicagu zemřel Alois Šalamoun. --Hledá se soc. demokrat Heidler, který je v USA od r. 49. --23. 6. uplynulo 25 let od smrti Ludmily Kubelíkové v Lucernu. --Po smrti obou rodičů řídí nyní úspěšně RUC GARDEN RESTAURANT synové Garry a Allan. Adresa: 312 E. 72nd St., New York, NY. --16. 6. tomu bylo 15 let, co ve Vídni zemřel Arno Hais. Jeho paní zemřela tamtéž 27. 4. 77. --Na 15. 8. připadlo 17. výročí odchodu dr. L. Feierabenda ve Vídni. --Dr. Jar. Němec z Wash. napsal zajímavou úvahu o češtině. Přineseme. --Hledá se Jaroslav Pokorný, býv. brankář TEMPA PRAHA. /Adresa P. Čistického je v red. / --V Anglii zemřel p. Ernst Kaufmann, manžel Evy, roz. Kopecké. --Nová měsíční revue: "Panoráma", 35 Massey St., Doncaster, Vict. 3108-Australia. Rediguje Jiří Hodáč. --Ivan Svíták vytýká knize "Tichá fronta"

Jar. Koutka", vyšlé v Praze, že se nezaslouženě málo zmiňuje o gen. let. Otakaru Svítákově /byl popraven v Berlíně/ a jeho synovci A. Pítrovi - Bartoňovi /ten zázrakem přežil/, kteří byli činní ve vedení Obrany národa. --Ivan Jelínek vydal sbírku básní "Se sluncem na prsou a lvem! Obj. za US\$10 na: FRAMAR, Box 66453, Los Angeles, CA. 90066. --Kandidátem na předsedu SVU je prof. Jiří Nehněvajska z U. of Pittsburgh. --Z. D. Hájek se usadil v Provo, Utah. --Pí G. Šlechtové z Rochester, NY se líbí kniha B. Kubešové "Romance pro Žoržinu". Sama vydala před lety v ČSR dětskou knihu a vyhrála soutěž "Ve znamení Gamma" v Kanadě. --Prague Restaurant ve Viktorii, BC má znamenité řízky. Adresa: 1031 Cook at Fort. --Slovanské oddělení v Library of Congress ve Wash. řídí p. George Kovtun. --A. Cejnar z Brazílie navrhl v listu "The Scorpion" /vychází v Anglii/ zřízení jednoho jazyka pro celou Evropu. --M. Roubíček připomněl, že těsně po válce byla řada izraelských a čs. Židů vycvičena čs. letectvem co piloti. Mjr. Ant. Sochor cvičil na dvou místech na Moravě pěší brigádu o 2.000 lidech, ale ta nikdy jako celek do izr. armády přijata nebyla, protože byla silně infiltrována komunisty. --Manželé Chlupovi byli vyznamenáni starostou města S. Francisco za pomoc Židům za války. --V Hamburku zemřel novinář Jiří Žák, 68. --Jan Kuncíř napsal článek "Boží mlýny melou pomalu" o katastrofě v Černobýlu. --Divadlo Brett přinese ve Vídni hru "Chléb náš vezdejší" od Jiřího Koláře. --"Věstník ČNRA" připomněl, že "dočasný" pobyt sov. okupantů se protáhl už na 18 let. --V Curychu byl také dr. Vilém Bernard z Anglie a dr. Miloš Halouzka z Filipín.

GEORGE J. B. DANES, B.A.

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659